

Acționează asupra CO2

Tainică, splendidă, latura ascunsă a ființei umane îndeamnă întotdeauna spre satisfacere, spre făurirea mirificului în ordinarul monoton, dar cum poate fi țesută arta în lipsa inspirației proaspete oferită de priveliștea diversă, schițată de timpul curgător?

În tărâmul înverzit, pitit în umbra străjerilor impozanți, cu brațe rezistente și trup neclintit, învăluit de petale vopsite în nuanțe feerice și scufundat în văzduhul neamestecat de gaze nocive vor să petreacă familii evadate din zonele mărginite de construcții fastuoase de piatră și sticlă, vor să alerge copii dintr-un capăt în altul și să respire pofta aventurii, vor să-și creioneze pictorii un nume prin reproducerea acestui peisaj magic, vor să se desprindă poezii de lanțurile destinului și să guste libertatea, vor să revizuiască bătrânii frumusețea înainte de a-și începe pelerinajul în Marele Necunoscut, dar nu pot, totul rămâne o dorință, splendoarea desprinsă din nemărginit este de negăsit, căci devastată a fost de pământeni avizi după tezaurul Terrei: creaturile pădurii și ale stepei, plantele, resursele naturale ...

„Cred că mediul înconjurător ar trebui inclus în chestiunile care țin de securitatea națională. Apărarea resurselor e la fel de importantă ca și apărarea granițelor. În caz contrar, ce-ar mai rămâne de apărat?”, susține Robert Redford. Necesari; impactul omului însă, intensificându-se de-a lungul epocilor, a contribuit negativ la degradarea mediului înconjurător, acțiuni pentru soluționare înregistrându-se prea puține.

Problemă ocolită sau ignorată, acest proces complex și irațional cauzează daune greu remediate.

Astfel, s-au produs mari modificări climatice, cauzele fiind variate: defrișările masive ale pădurilor, ce cauzează secete, fertilizarea chimică intensivă etc. Dense, infecte, nesuferite, emisiile de noxe ale fabricilor și uzinelor au provocat dezechilibru în mediul înconjurător, căci concentrațiile de dioxid de carbon (CO₂) – principalul gaz cu efect de seră emanat de activitățile umane – degajate și de vehicule, au instigat poluarea atmosferică, corupând aerul și alternându-i compoziția, pricinuind, așadar, dificultăți viețuitoarelor de pe Terra: aerul doar le e indispensabil pentru dăinuire.

„De ce trebuie să protejăm mediul, de ce e necesar să acționăm asupra CO₂?”. O întrebare firească, vitală, dar care nu figurează pe buzele tuturor supușilor. Teribil; fiecare trebuie să fie neliniștit de influența colosală a dioxidului de carbon, fiecare trebuie să participe vivace împotriva nenorocirii prăbușite deasupra naturii, sesizabilă din secolul trecut. La urma urmei, viitorul depinde de bunăstare, iar bunăstarea – de văzduh veritabil.

Perseverenți, robuști, influenți, locuitorii gliei strămoșești, mai ales cei cetățeni, trebuie, ordonați în ONG-uri fiind, să solicite adoptarea legilor pentru reducerea poluării prin aplicarea de taxe suplimentare companiilor care folosesc autovehicule ce emană CO₂ și să propună folosirea aceluiași mijloc de transport împreună cu mai multe persoane, căci emisiile de CO₂ se va reduce considerabil.

Metodici, duminica, ar fi just să asocieze junii, adulții și vârstnicii pentru a-și dedica ziua de odihnă plantării copacilor, căci aceștia absorb dioxidul de carbon și eliberează oxigen.

De-a lungul timpului, s-au desfășurat multiple „evenimente dezastruoase”, accidente ecologice, ce au instigat daune serioase mediului. În 1976, în Seveso, un oraș din renumitul focar al evoluției civilizației umane (Italia), a avut loc o mare explozie la o uzină chimică, iar norul gros de toxine s-a deșus deasupra lui. Efectele negative au apărut imediat: sufereau oamenii, solul, care a fost contaminat, iar aerul a devenit irespirabil. Orașul a fost evacuat pentru a evita amplificarea consecințelor. Ziua de 10 iulie s-a adâncit în ramurile memoriei și mulți au uitat, dar acesta e adevărul. Abia după astfel de alternații din istoria umanității, cercetătorii au realizat prejudiciile făcute și-au început a sedimenta ideea de sustenabilitate pentru îngrijirea mediului.

„Dacă dorim să păstrăm planeta pentru generațiile viitoare, trebuie să acționăm de urgență pentru reducerea emisiilor de CO₂, care rețin căldura”, a declarat Michel Jarraud, secretarul general al OMM (Organizația Meteorologică Mondială).

De la primele măsurători ale concentrației de CO₂, care indicau 316 ppm (părți pe milion) în 1958, curba parametrului s-a intensificat fără întrerupere, față de perioada pre-industrială, când nivelul cantității nu depășea 278 ppm. În anul 2014, lunile martie și aprilie, volumul de CO₂ din atmosferă a înscris valori record, depășind maxima de 400 ppm, mai exact înregistrând 401,3 ppm la cea mai veche stație amplasată în Mauna Loa, Hawaii, după ce cantitatea de dioxid de carbon creștea, în medie cu 2 ppm pe an începând cu 2000. Aceste date, mărindu-se necontenit, constituie un temeinic element ce demonstrează atribuția omului în fenomenul de degradare al mediului. Astfel, spusa lui Jarraud, atât de incontestabilă, trebuie propagată ca fiecare cetățean al lumii să sesizeze pericolul și să se angajeze în bătălia cea mai esențială a secolului XXI pentru a-și salva moșia de la urmările deja ivite.

„Haideți să acționăm asupra CO₂!”, să declare sloganul. Să fie exclamat de toți, căci umanitatea poartă responsabilitatea pentru cota înaltă de gaze nocive, pentru majorarea temperaturii pe Terra cu 2,4 °C, pentru creșterea nivelului mărilor și oceanelor, pentru intensificarea uraganelor și furtunilor, pentru secetă și apariția câmpurilor sterpe, prin faptele sale, ale căror rezultate nu le-a intuit și trebuie să cunoască cum afectează planeta și de ce.

„Haideți să acționăm asupra CO₂!”, să sune sloganul. Să fie rostit de fiecare, căci un anturaj salubru, îngrijit inspiră artistul, încântă copilul și relaxează bătrânul.

„Haideți să acționăm asupra CO₂!”, să rostească sloganul. Să fie strigat de omenire, căci oricâtă matematică, fizică, chimie ar ști tânărul, orice aptitudine și spirit de inițiativă ar avea, toate devin zadarnice și inoperabile dacă sălășluim într-un climat avariat sau într-unul în care nu mai avem ce-i face.

„Natura pictează, zi după zi, imagini de o infinită frumusețe”, mărturisește John Ruskin. Ea e o prezență însuflețită care dăruiește puritate, curățenie și alte comori ce împodobesc existența modestă.

Doar luptând contra efectelor abominabile, doar răspândind gândirea revoluționară și atrăgând feciori și copile gata să poarte pe umeri drapelul „organizațiilor verzi”, vom putea reduce dezastrele ecologice, îndruma neștiutorii și vom micșora emiterile de gaze dăunătoare. Împreună, să protejăm mediul, să salvăm ținuturile Terrei!

Ernu Alexandrina, studentă